

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Sancti etiam super fluctus ambulantes, aut pallio, vice nauis vtentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

non audebat frater, intra undarum hiatum, se insinuare, sed extra ultimos fluctus, quanta maxima poterat, vocis contentione, Patrem compellabat; ad vocis clamores, strepitum etiam, fragoremq; asserum addebat. Cumq;, ne sic quidem, fremitum maris superaret, neque alto contemplationis somno consopitum, Iosephi animum excitaret, fretus & ipse divino patrocinio; diductum intrat aquarum septum, Patremq; admonet, tempus esse hospitium repetendi, abeuntes vnda sequebantur; praecedenteq; Patre, talos subsequenter fratris alluebant; ille territus periculo, Patrem antecessit. Eum Pater leniter verbis increpans: nescis, inquit, quia venti & mare obsidunt ei? timere prohibuit. Pratergressus tandem extremam alluvionem, tum mare littore toto coequatum. Impios aequae sequuntur, ut opprimant; Sanctos fugiunt, ne vel aspergant.

VIII.

Neque verò necesse est, aquas fugere, aut fluctus in altum erigi parietem, ut Sancti transire, sicco vestigio, possint: possunt super ipsas aquas, sine pontibus ambulare. Primum id fecit Magister Sanctorum. Nam Apostoli viderunt IESUM ambulans super mare, & proximum navi fieri, & timuerunt. Discere hanc artem voluit & Apostolorum Princeps; alio quippe tempore, quarta vigilia noctis, venit, ad discipulos Dominus, ambulans super mare. Respondens autem Petrus, dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. At ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de nautica, ambulabat super aquam, ut veniret ad IESUM. Videns verò ventum validum, timuit: & cum coepisset mergi, clamavit dicens, Domine, saluum me fac. Et continuo IESVS extendens manum, apprehendit eum: & ait illi: Modica fidei, quare dubitasti? Alia vice, fide firmior, adeoq; in arte haec perfectior, Simon Petrus, cum audisset, quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. Nimirum DEO fretis aquae consistunt, & terrae in modum solidantur; sicut & terra cedit, saxaq; ceræ instar, cum ita juvat, molliuntur. Concessa est eadem gratia S. Mauro, de quo D. Gregorius hæc habet. *Quadam die, dum idem venerabilis Benedictus in cella consisteret, Placidus puer S. viri monachus, ad hauriendam, de lacu, aquam egressus est: qui vas, quod tenuerat, in aquam incaute submittebat, ipse quoq; cadendo secutus est. Quem mox vnda rapuit, & pene ad vnius sagitta cursum, eum à terra introrsus traxit. Vir autem Dei intra cellam positus, hoc protinus agnovit, & Maurum festine vocavit, dicens: Frater Maure, curre, quia*

Iob. 6, 19.

Matth. 14, 25.

Ioan. 21, 7.

S. Gregor. 1. a. dial. cap. 7.

quia puer ille, qui ad hauriendam aquam perrexerat, in lacum cecidit: iamq; cum longius vnda trahit. Res mira, & post Petrum Apostolum, inusitata. Benedictione enim postulata atq; excepta, ad patris sui imperium concitus perrexit Maurus. Itaq; usq; ad eum locum, quo ab vnda deducebatur puer, per terram se ire existimans, super aquam cucurrit, eumq; per capillos tenens cursu rapido redijt. Qui mox, ut terram tetigit, ad se reuersus, post tergum respexit; & quia super aquas cucurrisset, agnouit, & quod præsumere non potuisset, ut fieret, miratus extremum factum. Reuersus itaq; ad patrem rem gestam retulit. Vir autem venerabilis Benedictus hoc non suis meritis, sed illius obedientia deputare cepit. At enim contra Maurus pro solo eius imperio factum dicebat: seq; conscium, in illa virtute non esse, quam nescius fecisset. Placidus quidem litem pro Benedicto decidit, sed nec Mauro inde sua laus adempta est; vterq; miraculo dignus fuit. Ut enim ille sanctè præcepit, ita iste prodigosè obediuit. Calcat vndas celeritas obediendi. Cur enim non posset celeritas voluntatis, quod veteres celeritati pedum ascripserunt, in Volscæ illa sua Camilla, assueta cursu pedum prauertere ventos?

Illa vel intacta segetis per summa volaret

Gramina: nec teneras cursu lassisset aristas:

Ferret iter: celeres nec tingeret aquore plantas.

Et, si fabulas placet audire, Orion Neptuni F. à patre Neptuno impetrasse fertur, ut tam super vndas, quàm super terras posset, incedere: cur id à Patre cœlesti non possent impetrare Sancti? Et verò impetrarunt. Nam Maria Ægyptia siluicultrix pariter animo leuis, & corporea inde grauis esse desinens, Iordanem amne sicco vestigio, neque semel tantùm transgressa est; qui fluuius, si sola naturæ vis inspiciatur, traijet, sine nauis, non potest: ut illa proinde meritò possit Christiana Camilla appellari. Fertur & S. Conradus Constantiensis Episcopus, in lacu Acroniano, non tinctis pedibus, ambulauisse. Et Sigonius scribit, Ioannem Episcopum Bergomensis, sub Ariperto rege Longobardorum, cum Mediolano Bergomum se referret, Abduam amnem, siccis vestigijs, pertransijisse. Nullis pontibus indigent, qui manibus portantur Angelorum. Tutiores sunt in fluctibus amici DEI, quàm inimici in nauibus, Vnde & S. Blasius Episcopus in lacum projectus illæsus exiit,

Virgil. lib. 7.
AEa.

Natal. Co-
mes Mythol.
lib. 8. cap. 13.

Fulgosus lib.
1. cap. 6.

Sigon. lib. 2.
regni Ital.

Sur. 3. Febr. in
vit. S. Blasij.
Marul. l. 3. c. 3.

uit, qui nec natare didicerat, nec navigare. Sed pro vtrâque arte illi pietas fuit, quam veritus est lacus lædere. Quin & Nazarius & Cellus martyres in mare præcipitati, super vndas inceserunt. Quos extemplo puniendi deturbatores, orta statim tempestate, cum conspexissent, non mergi, vt sibi subuenirent, etiam atque etiam petierunt. Sanctis ergo in nauim receptis atque orantibus, placata detumuerunt procellæ, posuerunt venti, & tempesta transit in serenitatem. Sic pro Sanctis aquæ decertant, & quæ in DEI hostes exasperantur, mitigari se sinunt à DE seruis; quibus, cum impij homines malum facere volunt, elementa ad nutum famulantur. Ad hunc enim modum, Ioannes quoque Capistranus, Franciscanus, & Iacobus Piceus, sicut refert Bonfinius, ab Nicolao Pontifice Rom. vt Germanos, Polonos & Vngaros, ad expeditionem contra Turcas suscipiendam, hortarentur, missi, cum Padum traicere vellent, & ab auaro portitore pertinacissimè repellerentur (vt qui tanquam Christi pauperes, pecunia carerent, quam pro nauulo darent) in diffusum super vndas pallium, cum comitibus confedère: & veluti quadam naufragij tabula in ripam alteram, non sine attoniti stupore portitoris, diuina ope, tutò translati sunt. Varia sæpe spectacula mundo exhibuerunt Diui, sed, eo die, comœdiam dederunt palliatam: quemadmodum etiam, quando Elifæus Eliæ pallio, sibi, per Iordanem, viam fecit.

Facilè vidèd, in quies, Sanctis vndas cedere, aut velut glaciatas, ac frigore concretas non cedere, vt tanquam per pontem intrepidi transeant. Sed hoc eos parum iuuat, qui non sunt sancti, in quos, ne flumina de alucis, deq; ripis suis exitiosè effundantur, sapissimè Sancti non obstant. Duo do responsa. Primum est, sæpe nõ prodesse, vt obstant, quando res ad exemplum pertinet, ac ita diuina iustitia exigit mortales plecti; immo quando Sancti ipsi, hoc pacto, ob injurias impiè illatas vindicantur. De quo argumento mox agemus. Alterum est, quando ita DE glòria nomenq; crescit, omnino etiam hanc Sanctis, à Domino, conferri potestatem. Imò, vt S. Gregorius Nyssenus loquitur, *Nihil obest homini fidem verè stanti: sistuntur vbiq; flumina, ac velut seruiunt illi imperanti. Fidem rei astruit Gregorius Thaumaturgus.* Cum Lycus rapidissimi impetus fluius incolis atrocem, quotannis, inferret cladem, agros, pecora, ipsam

Bonfin. li. 8.
Dec. 3.

4. Reg. 2. 14.

IX.

S. Gregor.
Nyssen. in vi-
ta S. Greg.
Thaumatur-
gi. cap. 12.